

tid før indgivelse af en ansøgning om gældssanering, vil dog normalt tale afgørende mod gældssanering, jf. forslaget til konkurslovens § 231 a, stk. 2 (lovforslagets § 1, nr. 19).

Fastsættes skæringstidspunktet i en sag om gældssanering i forbindelse med konkurs i overensstemmelse med hovedreglen i stk. 2, 1. pkt., dvs. til det tidspunkt, hvor konkursdekretet blev afsagt, bortfalder krav på renter af de fordringer, der er omfattet af kendelsen om gældssanering, efter § 233, stk. 2, 3. pkt. for tiden efter konkursdekretets afsigelse.

Fastsættes skæringstidspunktet i en sag om gældssanering i forbindelse med konkurs til et andet tidspunkt end det tidspunkt, hvor konkursdekretet afsiges, finder konkurslovens § 200 (som ikke ændres) anvendelse, jf. konkurslovens § 237. Dette indebærer, at krav på renter af de fordringer, der er omfattet af kendelsen om gældssanering, bortfalder for tiden efter indledning af gældssaneringssagen.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.10.3.3.

Til § 233 a

Det foreslås, at reglerne om præklusivt proklama i gældssanering overføres til reglerne om gældssanering i forbindelse med konkurs, jf. *stk. 1*. Der henvises til forslaget § 1, nr. 5 (forslag til konkurslovens §§ 208-208 b), og bemærkningerne hertil.

Efter *stk. 2* foreslås det, at den genpart af bekendtgørelsen om proklama, som skifteretten i medfør af forslaget til § 208, stk. 3, sender til alle kendte fordringshaver i sager om gældssanering i forbindelse med konkurs, skal indeholde en opfordring til fordringshaverne om at komme med oplysninger om omstændigheder af betydning for sagens afgørelse. Dette kan f.eks. være nærmere oplysninger om virksomhedens drift, som en fordringshaver mener, vil have betydning for sagens afgørelse, jf. herved forslaget til konkurslovens § 231 a, stk. 2, 2. pkt. (lovforslagets § 1, nr. 19), hvorefter der i almindelighed ikke kan afsiges kendelse om gældssanering i forbindelse med konkurs, hvis skyldnerens gæld er pådraget i en virksomhed, hvor det i forbindelse med konkursbehandlingen konstateres, at ledelsen i ikke uvæsentligt omfang har undladt at lede virksomheden forsvarligt.

Disse oplysninger skal indgå i skifterettens vurdering af gældssaneringssagen, ligesom de kan danne grundlag for skifterettens overvejelser om eventuelle yderligere undersøgelser.

I de tilfælde, hvor skifteretten først ved en fordringshavers anmeldelse af et krav bliver bekendt

med fordringshaverens identitet, skal skifteretten også sende en kopi af bekendtgørelsen om proklama med opfordring til fordringshaveren om at komme med oplysning om omstændigheder af betydning for sagens afgørelse.

Efter *stk. 3* skal fordringshaver, der allerede har anmeldt deres krav i skyldnerens konkursbo, ikke anmelde kravet på ny i sagen om gældssanering i forbindelse med konkurs for at undgå præklusion af deres krav. Dette gælder alene, hvis kravet er anmeldt i skyldnerens konkursbo, og skyldneren indgiver begæring om gældssanering, inden konkursboet er afsluttet. Det er således en forudsætning for anvendelsen af bestemmelsen, at den konkursramte skyldners gældssaneringssag ikke behandles efter forslaget til konkurslovens § 231, stk. 4 (lovforslagets § 1, nr. 19), hvorefter skifteretten i de tilfælde, hvor konkursboet er sluttet med regnskab og udlodning, jf. §§ 151-152, eller i medfør af § 143, kan bestemme, at gældssaneringssag alene skal indledes for så vidt angår de fordringer, som er nævnt i § 233.

Når skifteretten indrykker proklama i Statstidende i anledning af en sag om gældssanering i forbindelse med konkurs, vil bekendtgørelsen i de relevante tilfælde skulle indeholde oplysning om, at den fordringshaver, der allerede har anmeldt sit krav i skyldnerens konkursbo, kan undlade fornyet anmeldelse af kravet.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.10.3.3.

Til nr. 23 (§ 236, stk. 2 og 3)

Det foreslås i *stk. 2*, at konkursboet i de tilfælde, hvor det er skyldnerens bo, der er under konkursbehandling, afholder omkostningerne ved behandling af en sag om gældssanering i forbindelse med konkurs i det omfang, der er midler hertil. I andre tilfælde finder forslaget til konkurslovens § 220, 1. pkt. (lovforslagets § 1, nr. 12), tilsvarende anvendelse. Dette indebærer, at konkursboet – som efter den gældende § 236, stk. 2, i konkursloven – alene skal bære omkostningerne ved gældssaneringssagen, når skyldneren er personligt under konkursbehandling. I andre tilfælde skal omkostninger bæres af statskassen og i særlige tilfælde af skyldneren selv, jf. bemærkningerne til forslaget til konkurslovens § 220, 2. pkt.

Stk. 3 svarer til forslaget til konkurslovens § 220, 2. pkt. (lovforslagets § 1, nr. 12), og der henvises til bemærkningerne hertil.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.10.3.3.